

[Rilshøj]

Vi mener i det hele taget, at der også fra 1990 er behov for en ny elværksaftale. Hvis Socialdemokratiet svigter og ikke vil indføre et kulstopp på de store kraftværker, vil SF gerne indgå en aftale med regeringen, forudsat det bliver en elbesparelse og overgang til nye, ikkeforurenende brændsler, der bliver indholdet af denne elværksaftale. Så hvis ministeren og derigennem regeringen og Socialdemokratiet har problemer med Jacob L. Hansen og elværksforeningen, er vi villige til at skaffe det grundlag, hvis det kan lade sig gøre. Så har regeringen forskellige muligheder.

Vi vil støtte, at der tages fat om problemet i forbindelse med virksomhedernes totale elafgiftsfrigørelse. Det er jo en sag, der også blev rejst fra SEAS' side inden for elsektoren. Vi ved, og det står også i statusnotatet, at en stor del af stigningen i elforbruget kommer fra virksomhedssektoren.

Vi er i SF villige til at drøfte en ordning, hvorefter der samlet er omkostningsneutralitet for virksomhederne, sådan at eksporterhvervene ikke rammes samlet set, mens vi sikrer en omstilling til renere teknologi i virksomhederne. Vi mener godt, at man kan finde en fornuftig ordning med det at give besparelser, der friholder eksporterende virksomheder, samtidig med at der omstilles til mindre elforbrug i virksomhederne. Vi mener også, at vi dog kan spore forskelle i holdningerne i elsektoren. Jeg mener nok – jeg nævnte før spørgsmålet om virksomhedernes ubetingede afgiftsfrigørelse – at vi har hørt andre signaler fra SEAS, og vi venter med spænding på elværkernes tilbagemeldinger om elbesparelsesmulighederne. Jeg håber, at man i hvert fald i dele af elsektoren vinder frem til andre resultater end det, man i elværkstoppen i Elsamområdet nåede frem til. Det har vi en vis tillid til, når vi ser, hvordan man opererede med disse ting i visse andre dele bl.a. inden for SEAS. Jeg håber, at der i hvert fald kommer nogle andre indstillinger derfra med hensyn til de fremtidige muligheder for elbesparelser og nedbringelse af elforbruget.

Hvad angår EF og energiafgifterne, er vi tilfredse med, at statsministeren har bekendtgjort, at det er aftalestof mellem EF og Danmark, hvor Danmark har voret. Det kræver enstemmighed. Så er spørgsmålet, om vi kan opretholde et forbud mod, at man importerer til lavere energisatser fra andre EF-lande. Det

er klart, at et højt afgiftsniveau bliver undergraved, hvis man kan sende energi til en lavere afgiftssats til Danmark fra andre lande. Det er så den næste kamp, og før den er vundet, er spørgsmålet ikke fuldt ud afklaret.

Så er der spørgsmålet om kvoter, som pludselig er kommet op. Jeg var selv med til den konference, hvor miljøministeren nævnte kvoterne, og det er altså blevet overfortolket i pressen. Det kan godt være, journalisterne kedede sig lidt under debatten, og så syntes de, det skulle være den store nyhed. Miljøministeren kunne, fordi hun skulle til et nyt møde, ikke være der ret længe til det møde og provokerede så lidt med dette med kvoterne. Men som jeg hørte det, gik det ud på, at man for et basisforbrug, som er nødvendigt for alle borgere, skulle have en lav sats, men for et forbrug over et vist niveau skulle have en høj sats. Hvis det er opfattelsen af kvoter, synes vi grundlæggende, at det er en fornuftig idé, at man har forbrugsafhængige priser både på el og på varme og ud over et vist niveau også progressive afgifter.

Det sætter så automatisk spørgsmålstegn ved den særlige rabat for storkunder for el – 4.000 kW-grænsen. En logisk konsekvens af den grundholdning må i hvert fald være, at denne særrabat for storforbrugere af el fjernes, så vi i det mindste får forbrugsafhængige priser. Det håber jeg at ministeren vil svare positivt på.

Vi har i SF fremsat et beslutningsforslag om forbedring af vilkårene for decentral kraftvarme, og vi får en særskilt diskussion af den problemstilling, når det kommer til behandling. Jeg kan her henviser til, at der jo nu foreligger en rapport fra Nordjyllands Amt, ifølge hvilken det har vist sig, at der er særdeles god økonomi i decentral kraftvarme helt ned til 200 husstande, langt under det niveau, man opererede med tidligere. Det gør, at der nu er byttet om på spørgsmålet om rentabiliteten i individuel gasforsyning kontra decentral kraftvarme. Nu er decentral kraftvarme helt ned til få husstande også rentabelt i forhold til individuel gasforsyning, og dermed har i hvert fald de økologiske bevægelser vundet en sejr. I hvert fald har de, der i sin tid besluttede sig for individuel gasfyring, ikke på det punkt vundet kampen om fremtiden.

Vi mener, det er vigtigt, at der fortsat skabes incitament for forøgelse af tilslutningen til kollektive varmeforsyninger, og vi håber også,